

OD VINAGOVE KLETI DO NAJSTAREJŠE TRTE NA SVETU

Deset dni po prvem koledarskem pomladnem dnevu, 31. marca 2026, smo se članice in člani Kluba upokojenih delavcev ministrstva za notranje zadeve (MNZ) Maribor po daljšem času ponovno zbrali, da ohranimo člansko pripadnost in si skupaj ogledamo bogato vinsko dediščino našega mesta.

Čeprav nas vreme ni posebej razvajalo, to ni skalilo našega razpoloženja. Veselje ob ponovnem srečanju je bilo preveliko, da bi nam ga pokvarilo vetrovno vreme in nekaj oblakov. Druženje enainpetdesetih (51) članic in članov se je začelo s skupno malico. Od tu nas je pot vodila v osrčje mariborskega podzemlja – v znamenito Vinagovo klet. Ta velja za eno najstarejših in največjih klasičnih evropskih vinskih kleti.

Sprehod skozi več kot dva kilometra dolge obokane hodnike, ki se raztezajo pod mestnimi ulicami, nas je prevzel. Z zanimanjem smo si ogledovali cisterne iz betona in nerjavečega jekla. Še posebej so nas pritegnili mogočni leseni hrastovi sodi. Med njimi je tudi najstarejši in največji. Klet ni le prostor za zorenje vina, temveč pravi podzemni muzej z dvorano, ki pripoveduje zgodbe preteklih generacij vinogradnikov. V kleti je še vedno tudi nekaj steklenic arhivskega vina.

Po vodenem ogledu smo se zbrali v degustacijski sobi. Po pokušini treh vrst žlahtne kapljice je zadonela tudi pesem.

Pot smo nadaljevali skozi mestno jedro proti Lentu, do obrežja reke Drave. Naš cilj je bil ogled najstarejše trte na svetu in Hiše stare trte, v kateri je Vinoteka, ki je prava zakladnica vin mariborskega vinorodnega okoliša.

Ponosni smo bili na ta hram vinske kulture, na to mariborsko znamenitost. Pogostili smo se s kozarcem vina, družbo pa sta nam znova delala pesem in veselo kramljanje.

Obujali smo spomine, se smejali prigodam iz preteklosti in kovali načrte za prihodnost. Čas je v tako prijetnem vzdušju hitro minil. Razšli smo se zadovoljni, polni novih vtisov in predvsem hvaležni za nekaj ur iskrenega druženja.

Takšna srečanja so tista, ki nam bogatijo naše življenje in nas opominjajo, kako pomembno je druženje in ob tem še spoznavanje mesta, ki je naše in ki nam je blizu.

Zapisal: Mirko Ploj

Foto: Banko Dogša in Zdenka Volšek